

Moja žena, to je žena;
navarila kapusty,
abych já byl tak tlustý
jak je ona, jak je ona.

Není možná, není možná,
abych já byl tak tlustý
z ledajaké kapusty,
jak je ona, jak je ona.

1987.

Z *Provodova*

Cho - di - já chla - pci po u - li - ci, dě - vča - ta sku - pu - jú, vy - šla je - dna
sta - rá má - ti: Ku - pte vy si mo - ju.

Chodí já chlapci po ulici,
děvčata skupují,
vyšla jedna stará máti:
Kupte vy si moju.

A my si vašej nekúpíme,
vaša je lenivá,
štyry týdně hrnce močí,
na pátý umývá.

1988.

Z *Černotína*

Já sem ze - man, já nic ne - mám, e - nem je - dnu ko - šu - len - ku, a tu pro - dám.

Já sem zeman, já nic nemám,
enem jednu košulenkou, a tu prodám.

Kúpím za ňu starú Hanu,
ona bude na mně hledět, a já na ňu.

1989. (*Nápěv 721 [1463]*)

Z *Bystřice*

Dybs měl byt, můj synečku, dobrý muž,
zavolal bys: Má panenka, počme už.
Už toho máme dosti,
tej naší veselosti,
už sme my užili světa radosti.

Až mně bude sedumdesát sedum let,
až mně začne má hlavěnka šedivět,
hlava od starosti,
brada od šelmovství,
teprv já zanechám světa marnosti.

1990.

Z *Znorou*

Pu - ste mia, mam - ko, kde hu - dú, šak já tam dlú - ho ne - bu - du, bu - du - li tam
do rá - na, do - ve - du si ga - lá - na, dá - li Bůh.

Puste mia, mamko, kde hudú,
šak já tam dlúho nebudu.
Budu-li tam do rána,
dovedu si galána.
Dá-li Bůh.

Dyž budú děti plakati,
co já jim smutná mám dati?
Napeču jim plaganců,
sama půjdu do tancu.

Dá-li Bůh.

Dyž budú koně řehtati,
co já jim smutná mám dati?
Nasypu jim obroku,
sama půjdu do skoku,
dá-li Bůh.

Dyž budú krávy bečati,
co já jim smutná mám dati?

Položím jim prosnice,
sama půjdu k muzice,
dá-li Bůh.

Dyž budú svině kvičati,
co já jim smutná mám dati?
Nasypu jim žaludu,
sama půjdu, kde hudú,
dá-li Bůh.